

# అక్కయ్యపెళ్ళి

నెల్లూరి కేశవ స్వామి.

1

విజయపురి నార్ట్  
1 వ జనవరి 1961

ప్రియమైన చికాల అక్కయ్యకు,

నమస్కారములు చేసి వ్రాయునది ఏమనగా ఇక్కడ అంతా శ్రేమము. మీ శ్రేమ సమాచారములు తెలియజేయ గలవు. ఇదివరలో రెండు మూడు ఉత్తరములు వ్రాసియుంటిని, కాని వాటికి ఇంతవరకు జవాబు రాలేదు. నిజముగానే నీకు బొత్తిగా తీరుటలేదా, లేక మమ్ములను మరచిపోయితివా? నాన్నగారికి కూడా ఒక లేఖ వ్రాసితిని. కాని దానిని వారు చించి చదువుకొనిరో లేదో తెలియదు. ఇప్పుడు వారిస్థితి ఎట్లావున్నది? మునుపటివలెనే మౌనముగా కూర్చుని ఉందరా? నాన్నగారిని తలచుకున్నప్పుడల్లా నాగుండె తరుక్కుపోవుచుండును. అమ్మపోవటము నిజముగా మన దురదృష్టమే. మొన్న మీ మరిదిగారు చెప్పినారు ఇంగ్లీషు వైద్యులలో మనస్సుకు సంబంధించిన రోగాల వైద్యులుకూడా ఉండరట. నాన్నగారిని వారికి చూపించిన



యడల బాగుపడవచ్చునని అన్నారు.. ఈ విషయము నీకు తెలిసియే యుండును. మన ఎదురింటి డాక్టరుమావయ్యగారి సలహా కూడా తీసుకొని ఎదో ఒకటి త్వరలో చేయుధువని నమ్ముచున్నాను.

ఈ దినము మేము క్రొత్త సంవత్సరము పండుగ చేసుకున్నాము. మీ మరది గారు ఇంటిలోనే వున్నారు. వారు ఎప్పటి వలెనే తమపనిలో మునిగితేలుతూ వుండురు. ఇతర ప్రపంచముతో పనియే లేదు. అయినా అప్పుడప్పుడు నీ గురించీ, నాన్నగారి గురించీ ఆలచుచుండురు. బాబు కులాసాగానే వున్నాడు. వచ్చే ఆదివారము, అనగా 8వ జనవరినాడు వాడి పుట్టిన దినము. మూడు సంవత్సరములు నిండుతవి. పూరికే పెద్దమ్మ దగ్గరికీ, తాతయ్య దగ్గరికీ వెళ్ళుతానంటూ మారాము చేస్తూవుంటాడు.

తమ్ముడు రామం దగ్గరినుంచి ఉత్తరములు వస్తున్నవా? వాడు పైచదువులకు అమెరికా వెళ్ళినప్పటినుంచి నాకు ఒక్క కార్డుముక్క అయినను వ్రాయలేదు. ఆక్కడ ఎట్లా ఉన్నాడో ఏమో నాకు బెంగగానున్నది. దయచేసి వాని అడ్రసు తెలుపగలవు.

నీ గురించి నా మనస్సులో ఎంత దిగులుగా నున్నదో నీవు వూహించలేవు. నీ కంటే నేను చిన్నదాననై నప్పటికీ నేనేమో పెళ్ళిచేసుకొని సుఖముగా సంసారము చేయుచుంటే నీవేమో ఇంకా

అవివాహితగా నుండుట ఎంతవంకు సమంజసముగా నున్నదో నీవే యోచించగలవు. ఇంకా ఎన్నాళ్ళీ వొంటరిపాటి జీవితము? అమ్మ. బ్రతికివున్నాళ్ళూ చదువు మిషపైన పెళ్ళిచేసికోనని మొండి పట్టు పట్టితివి. ఇప్పుడిక చదువు అయిపోయినవెంటనే ఉద్యోగములో చేరితివి. నిజముగా నీకు ఉద్యోగము ఎందుకో చెప్పు? నాన్నగారు అమ్మిపోయినప్పటినుంచీ అట్లా అయిపోయిరి. తమ్ముడు పరదేశములకు వెళ్ళిపోయెను, నేనేమో దూరమై పోతిని, ఇక నీ విషయము చూచేదెవరు? ఇకనైననూ నీ మనస్సు మార్చుకొని త్వరలోనే ఒక ఇంటిదానివి కాగలవని నేను వేయిదేవుళ్ళకు మ్రొక్కిని దినములేదు. నేను చిన్నదానిని, ఇంత కంటే ఎక్కువచెప్పే అధికారము నాకు లేదు.

క్రిందటి దీపావళి పండుగకు నేను మన ఇంటికి వచ్చినప్పుడు, నీ కొరకు ఒకతను వచ్చినాడు. నీ స్నేహితుడని ఐరిషయము చేసినావు. పేరు మరచినాను. అతను మంచివాడివలెనే తోచినది. ఒక వేళ నీవు అతనిని వివాహము చేసికొన దలచిన మాకు అభ్యంతరము వుండదు, ఆలోచించుకొనుము.

ఇంతే సంగతులు. ఈ వుత్తరమున కై నను బదులు వ్రాయుదువో లేదో నీ దయ.

మీ చురిదిగారు తమమావగారికి.  
వదినెగారికి నమస్కారములు అంద  
జేయమని చెప్పినారు. బాబుకూడ తీపి  
తీపి ముద్దులు పంపించుచున్నాడు.

ఇట్లు  
నీ చెల్లెలు  
విజయ

2

హైద్రాబాద్  
10.1.1961

చెల్లాయి విజయా :

Wish you a Happy New year !  
ఈ క్రొత్త సంవత్సరంలోగా ఓ క్రొత్త  
కొడుకునో కూతురొచ్చే కనేస్తావుకదా ?  
కాదు, కాదు... 'ఈ క్రొత్త సంవత్స  
రంబునందు కొంగ్రొత్త తనయుడినో,  
తనయనో కనెదవని ఆశించుచున్నాను..'  
అవునా ? నువ్వైతే అలాగే రాసేదానివి  
కదా ? ఏవిటే ఆ కలగాపులగంభాష ?  
ఎవరో నీ కలా వుత్తరాలు రాయటం  
నేర్పించి ? అమ్మే కదా ? అవును,  
ఇంగ్లీషురాని అమ్మకూడా అలాగే రాసేది.  
మరి నువు స్కూలు పైనలు పాసయావు  
కదా, నువ్వు అంతేనా ? అవున్నే, ఆ నాడు  
కాలేజీలో చేరమని నేను ఎంతచెప్పినా  
విన్నావా ? అమ్మమాటే వేదవాక్యం  
లాగా, అమ్మతెచ్చిన మొగుణ్ణి కట్టు  
కుండుకు వెళ్ళి పెళ్ళిపీటలమీద కూచు  
న్నావు.... పోన్నే, నేనిలా రాస్తున్నానని  
నొచ్చుకోకేం ?



“ఎనుగుకూ దోమకూ ఉండే తేడా ఏమిటిరా?”  
“ఎనుగుల్ని దోమలు కుట్టగలవు, ఎనుగులు  
దోమల్ని కుట్టలేవు.”

విజ్ఞీ : విజంగా నీ మనస్సు వెన్ను  
పూసలాంటిది సుమా. బాధలన్నీ తెచ్చి  
పెట్టుకొని కరిగిపోతుంటావు. నాన్నారి  
గురించి నీ కెండుకంత బాధ? అసలు వారి  
కేమైందనీ? వేళకు భోజనమూ, నిద్రా,  
బత్రికా పతనమూ అన్నీ సవ్యంగానే  
సాగుతున్నాయి. నెల నెలా పెన్ షన్  
కాగితాలమీద కూడా సరిగ్గానే సంత  
కాలు చేస్తారు. ఎటొచ్చి ఎవరితోనూ  
మాట్లాడరు. ఏ విషయంలోనూ జోక్యం  
కలిగించుకోరు. అంతేనా ? అంతమాత్రా  
నికే ఏమో అయిపోయిందని గగ్గోలుపడి  
పోవాలా ? సైక్యాట్రీస్టుకు చూపించమని  
చెప్పారా మరదిగారు ? ఆయనగారి  
సలహాకు ధ్యాంకు. అసలు సైక్యాట్రీస్టు  
అంటూ ఒకడు మన దేశంలో వున్నా  
డటనా ? అవన్నీ పాశ్చాత్యులకు

మనకెందుకూ ? చూడుచెల్లాయ్ : నాన్నా రికేమీ కాలేదు, నిక్షేపంలా వున్నారు. అప్పుడప్పుడు డాక్టర్లు మావయ్యచేర పరీక్ష చేయిస్తునే వున్నాను. వారి ఆరోగ్యం చెక్కుచెదరకండా వుంది. నేనంచా చూసుకుంటూనే వున్నాగాని నువ్వేమీ అనవసరంగా దిగులుపడకు.

పోతే, రామం విషయం. దాడేం చిన్నపిల్లవాడా ? ఇంకొకటి వచ్చాయి. వాడి సంగతి వాడు చూసుకోలేదా ? నామల్లనే వుత్తరాలు రాయటమంటే వాడికీ బద్దకమే. అంతమాత్రానికే ఇంకా పోవాలా ? అద్రను ఇప్పుడు రనిపించటం లేదు. మళ్ళీ రాస్తాలే.

ఇహపోతే, నేను. నిజంగా చెల్లాయ్ : నా పెళ్ళి గురించి నువ్వొంతగా బాధ పడుతున్నావని నే నెన్నుదా అనుకోలేదు నుమా. అనలు నాకు పెళ్ళికాకపోవటం మరొకరికి బాధాకరంగా వుంటుందన్న వూహేరాలేదు నాకు. అయితే ఒక్క సంగతి. అప్పుడు చదువుకోసం నేను పెళ్ళిచేసికోనన్న మాట నిజమే, కాని ఎప్పటికీ పెళ్ళిచేసుకోక బ్రహ్మచారిణి గానే వుండిపోతానేమోనని నువ్వను కుంటున్నట్లున్నావు. అలా కాదు. నేను పెళ్ళి చేసుకుంటాను, తప్పకుండా చేసు కుంటాను. సమయం రావాలి, అంతే. ఇప్పుడేనా నీకు మనశ్శాంతి కలిగిందా?... ఆ, అప్పుడు దీపావళికి మన ఇంటి కెవరో వచ్చారని రాశావు. ఎంత

జ్ఞాపకం చేసుకున్నా ఎవరో అంతు దొర కటంలేదు. కాని అతణ్ణి నేను పెళ్ళి చేసు కుంటానన్న భావన నీకెందుకు కలిగిందో నాకు అర్థంకాకుండా వుంది. చూడు నిజీ ! నేను కాలేజీలో చదువుకున్నాను, వుద్యోగం చేస్తున్నాను. కొంతమంది మిగన్నే హితులు కూడా అప్పుడప్పుడు ఇంటికి వస్తూనే వుంటారు. అంత మాత్రాని ఆ వచ్చిన వాడినల్లా పెళ్ళి చేసుకుంటానేమో అనుకుంటే ఎట్లా?... ఇప్పుడుగనక నువ్వొక్కడంటే నుండ రావుని చూసి నువ్వేమనుకునే దానివో. నుంపరావు అంటే బియ్యేలో నా క్లాసు మేటు. ధనవంతుల బిడ్డ. ఎమ్మె పాస య్యాటు. ఉలును పోక పి. హెచ్. డి. కూడా చేస్తున్నాడు. కాలేజీలో నా స్నేహం కౌసం ఎంతో రాపత్రయపడేవాడట. కాని నేనే పీలుపడనీయలేదట. అత నిప్పుడు చెప్పిందాకా తెలీదు. ఇప్పుడు మనింటి తరచూ వస్తున్నాడు. మనిషి బాగానే వుంటాడు. ఇంకా పెళ్ళికాలేదు. నేను 'జిం' అంటే నా మెళ్ళో మంగళ సూత్రం కట్టేలాగున్నాడు...

ఈ గొడవంతా ఎందుకుగాని బాబు సంగతి చెప్పు, మొన్నవాడి పుట్టినిోజు పండుగ జరిపించావా ? నేను పంపించిన ప్రెజెంట్ అందిందా ? మన శాయన్న చేత పార్సీలు చేయించాను. బాబును చూచాలని వుంది. సంక్రాంతికి రారాదూ? పీతైతే మీ ఆయన్ని కూడా రమ్మను.

మాడు రోజులు శలవులిస్తారుగా. కనీసం నువ్వు బాబైనా రండి. పండు గవగానే నువ్వెళ్ళిపోవొచ్చు. బాబును ఇక్కడే వుంచేసెయ్. వాడికి మూడేళ్లు నిండినైగా. ఏదైనా Kindergarten లో చేర్చిద్దాం. నేను చూసుకుంటాలే, ఏమంటావ్ ?

ఇక ఆపుతాను. ఇలా రాసుకుంటూ పోతే ఎంతకూ తెటేలేట్టు లేదు. మరది గారికి ప్రతినమస్కారాలు. బాబుకు ముద్దులు. నీకు...? నీకేం రాయనూ? నిన్ను దీవించేంత పెద్దదాన్ని రానే? పోనీ, మరోసారి, ఈ కొత్త సంవత్సరంలో నీ కొక కొత్త కొడుకు కలగాలని కోరుకుంటాను. ఎందుకో తెలుసా? అప్పుడు బాబును నాకిచ్చేస్తావేమోనని ఆశ: ఏ, ఇస్తావా?...

ప్రియమైన అక్కయ్య  
విశాల

3

విజయపురి నార్త్  
13 ఫిబ్రవరి 1961

ప్రియమైన విశాల అక్కయ్యకు,

నీవు 8 వ తారీకున వ్రాసిన ఉత్తరము నిన్ననే అందినది. సంగతులు తెలిసినవి.

నీవలె నేను వ్రాయలేను చిల్లీ! నాకు వచ్చిన రీతిగనే నన్ను వ్రాయనియ్యి. నా వ్రాత మూలము గనై నా నీకు అమ్మ జ్ఞాపకము వచ్చుచున్నది. నా కదే సంతోషము.

నీ ఉత్తరాన్ని పడే పడే చదువు కున్నాను. ఎన్నిసార్లు చదివినా తనివి తీరలేదు. నా మనస్సు ఎంత ఉప్పొంగి పోయినదో నేను వర్ణించలేను. వెంటనే రెక్కలు కట్టుకుని నీ దగ్గర వాలాలనీ, ఒకసారి శ్రీ సుందర్రావుగారిని చూడాలనీ వున్నది. కాని ఏమీ చెయ్యను? పీలుచేదు. ఇక్కడేవో లేబరు గొడవలు మొదలై నాయట. మీ మరదిగారు సరిగ్గా ధోజనానికే రావటములేదు. ఇట్లాంటి పరిస్థితులలో నేను మాత్రము వారిని ఏదిలి ఎట్లా రాగలను, చెప్పు...?

నీవు తప్పకుండా పెళ్ళిచేసికుంటా వన్న నిశ్చయానికి వచ్చినావు. నాకు అదే బదివేయి. శ్రీ సుందర్రావుగారి గురించి నీ అనిప్రాయము దాగానే ఉన్నట్టుగా నున్నది. ఇక ఆలస్యము దేనికి? నీ ఇష్టమే మూ ఇష్టము. నీ తుది నిశ్చయము తెలియగానే నేను మా వారిని వెంటబెట్టుకొని అక్కడికి వచ్చెదను. తక్కిని విషయములన్నీ మేము చూచుకొనెదము.

బాబుకు నీవు పంపించిన రైలు బహుమతి సకాలమునరే అందినది. దానిని వాడు పదలకుండా ఆడుకుంటూ న్నాడు. అందులో కూచుని నీ దగ్గరికి వెళ్తానంటూంటాడు. అక్కయ్యా! బాబు నీవాడే.

బాబువి ణాంక్యూ, ముద్దులు. మీ మరదిగారికి నమస్కారములు. నాన్న

గారి సంగతి వ్రాస్తూ వుండుము రామం  
అడ్రసు దొరికితే తెలవగలవు ఇంతే  
సంగతులు

ఇట్లు  
నీ చెల్లాయి  
విజయ

4

విజయపురినార్డ్  
20 వ ఫిబ్రవరి 1961

ప్రియమైన విశాల అక్కయ్యకు

నీ జాబు కొరకు చూసి చూసి కిక్కు  
కాయలు కాసినవి వెంటనే రాయగలవు  
ఇక్కడంతా క్షేమము

ఇట్లు  
విజయ

5

హైదరాబాద్  
20 2 61

విజయా,

ఒక దుఃఖవార్త మన ఎదురించ  
అత్తయ్యలేదూ, డాక్టరు మా(వయ్య)భార్య  
మొన్న అకస్మాత్తుగా గుండె ఆగి చని  
పోయింది అప్పుడు ఇంట్లో ఎవ్వరూ  
కెరు మా(వయ్య) కిబ్బుకెళ్ళాడు వాళ్ళ  
నొకరు పరుగెత్తుకొచ్చి నాకు చెప్పాడు  
మా(వయ్య) వచ్చేప్పటికే అంతా అయి  
పోయింది నేనే శ్యామలకూ వాళ్ళ  
అన్నయ్య మూర్తికీ, తెలిగ్రాంలిద్దాను  
మూర్తి ఇప్పుడు బెంగుళూరు లోని  
హిందుస్తాన్ ఏర్ ఫ్యాక్టరీలో ఏదేస్తు

న్నాడు, తెలుసుకదూ, రెండోరోజు  
ప్రొద్దునే ప్లేనులో వచ్చాడు శ్యామలా  
దానిభర్తా మధ్యాహ్నానికిల్లా రాగలిగారు  
ఆ తర్వాతే దహనసంస్థారాలు జరిగాయి  
ఈ మాడు రోజుల్నించీ వాళ్ళ ఆర్  
నాదాలు వింటుంటే నేనూ దుఃఖం  
ఆపుకోలేకండా వున్నాను ముఖ్యంగా  
మా(వయ్య)ని చూస్తుంటే గుండెలు  
ద్రవించిపోతున్నాయి ఇప్పుడు బంధువు  
లంటే ఎవరెవరొ వున్నారు రేపు  
అంతా వెళ్ళిపోయాక వొంటరేగా? అమ్మ  
లాగే అత్తయ్యమీద కూడా నాకు కోపం  
వచ్చింది పద్ధావ్యంలో మొగుళ్ళ నిలా  
వొంటరిగా వొదిలి ఎందుకు వెళ్తారు,  
చెల్లాయి, అంతా భగవదేచ్చ మన  
చేతిలో ఏముంది, నువు మాత్రం  
ఈ విషయంలో ఏమీ పాధవడబోకు ఏ  
అ ఒక మంచివార్తకూడాను నీకు  
రాయాలి అనుకుంటూనే మిరిచిపోతు  
న్నాను ఈ మధ్యే మా ఆఫీసరు మారి  
కొత్త ఆఫీసరు వచ్చాడు, పేరు కృష్ణమ్మ  
మగివాడేలే ఆ ఆడిపేరెండుకో 'కృష్ణ'  
అంటే సరిపోదూ, చిన్నవాడే ముప్పైకి  
లోపునే వుంటాయి అప్పుడే డాక్టరేట్  
కూడా చేశాట్ట మనిషి ఎంత అందంగా  
హుందాగా వుంటాడనుకున్నావ్, ఎంత  
పుమాసినా తనివితీరదు నన్ను ఆయ  
నకి సెనోగా వేశారు నాకు ఒక్కచే  
భయం ఆయనముందు కూచుని డిక్టేషన్  
తీసికుంటూన్నప్పుడు ఆయన చెప్పేది

బుర్రకెక్కర ఏ తప్పులు చేస్తానో, నన్నెక్కడ ఆ పోస్టునించి తొలిగిస్తారో నని, ఎంత జాగ్రత్త పడుతున్నా అప్పుడప్పుడు చిన్నచిన్న పొరపాట్లు జరుగుతూనే వున్నాయి. అయినా ఆయన ఏమీ అనరు. మందహాసంతో మందలిస్తారు. అంతే... ఉంటాను.

జాబుకు ముద్దులు  
నీ  
విశాల

6

విజయపురినార్ట్  
2 వ మార్చి 1961

అక్కయ్యా :

నీ జాబు నన్నెంతగా ఆందోళనపరిచినదో చెప్పలేను. అత్యుపోయినదంటే నమ్మలేకుండా వున్నాను. డాక్టరు మామయ్యకూడా నాన్నగారివలెనే అయిపోతాడేమోనని నాకు భయముగా నున్నది. శ్యామలని ఓదార్చడానికైనను రావలెనని ఉన్నది. కాని ప్రస్తుతము దానికి వేరే ఒక జాబు వ్రాస్తున్నాను.

నీ ఉత్తరములో నీ పెళ్ళిగురించిగాని, సుంద్రావుగాని గురించిగానీ లేకపోవడము ఆశ్చర్యకరముగా వున్నది. నీ క్రొత్త ఆఫీసరు గురించి నీవు అట్లా వ్రాయుటకూడా భావ్యముగా లేదు. నిర్మోగమాటముగా చెప్పవలెనంటే నీవు అసలు ఉద్యోగము చేయుటయే మాకు ఇష్టములేదు. అక్కయ్యా నీ మాటనుంచి



“నీ బీవీకంప్త ఈ రోజులాంటి రోజు మళ్ళీ రాదోయ్.”

“నా పెళ్ళి ఈ రోజు కాదోయ్. రేపు.”  
“కనుకనే.”

నీవు తిరిగిబోక. వెంటనే పెళ్ళిచేసుకోవలెనని నాకూ మీ మరిదిగారికీ ఎంత ఆదుర్దాగా నున్నదో నీ కెట్లా తెలియజెయ్యవలెనో తోచడములేదు. మన్నించెదవుకదూ.

ఇట్లు  
నీ శ్రేయోబిలాషి చెల్లాయి  
విజయ

7

హైద్రాబాద్  
10.3.61

విజ్ఞీ :  
నా పెళ్ళి గురించి మీ ఆదుర్దాచూస్తే నాపైన నాకే జాలి వేస్తోంది సుమా. నేనో నేరస్తురాలికి మల్లే, ఫీలవుతూన్నాను. మీ వుద్దేశంలో కేవలం నాకు

'పెళ్ళికావటమే ప్రధానంగా వున్నట్లున్నది. ఎవరితోనైనా సరే, ఆఖరికి మన నౌకరు శాయన్నతోనైనా సరే : ఆ మాటకొస్తే, ఒక్క స్టేటస్ మినహా శాయన్నకే (విటి లోటు) 'వాడిలోవున్న దయా, ఆత్మ విశ్వాసం ఆ సుందర్రావులో ఏదీ? వుత్త వ్యక్తిత్వం లేనిమనిషి. ఆడదాని కొంగువాటున బ్రతికే అర్చకుడు. నా వెంట తిరుగుతూ నా నోటి మాట పూర్తవకుండానే అవునంటూ తలూపి తాళం వేసేవాడు. అలాంటి పెంపుడు కుక్కను పెళ్ళి చేసికోవటం 'నాకు అసహ్యం. అందుకని ఆ ప్రసక్తే మాను కున్నాను. అసలు అతనితో స్నేహితమే వదులుకున్నాను.

మరదిగారు కూడా నా పెళ్ళికోసం తాపత్రయపడిపోతున్నారా? ఆయన కోర్కె ఎలా తీర్చనూ? పోనీ నువ్వు నాకంటే పెద్దదానివేనా అయివుంటే, ఏదికూలేక ఆఖరికి అక్కమొగుడే దిక్కు అన్నట్లు మీ ఆయన్నే కట్టుకునేదాన్ని. అయినా ఇప్పుడు 'లా' దానికి వొప్పి కోనేమోలే.

చూడు చెల్లాయి : ఈ వేళాకోళపు మాటలకే (గాని, పెళ్ళంటే పిల్లలాట కాదు. ముందూ వెనకా అలోచించి మరీ చేసికోవాలి. తొందరపడితే ఎలా? నేనేమీ మాట తప్పించటంలేదు. తప్పకండా చేసికుంటాను. కాని తగినవరుడు కనిపించొద్దూ... ఆ, అలాంటివరుడు

నా కళ్ళలో మెదులుతూనే వున్నాడు. ఎవ్వరో నువ్వే మాహించగలిగివుంటావు. మాకొత్త అఫీసరు. రోజు రోజుకూ ఆయనకు నా పైన ఆప్యాయత ఎక్కువవుతున్నట్లుగానేవుంది. తాను కాఫీతాగే సమయానికి డిక్టేషన్ కని పిలిపించి నాకూ ఇస్తాడు. 'ఇలా ఎన్నాళ్ళు రుణపడి పోతూవుండాలని' అడిగితే నవ్వివూర్చుంటాడు. మా ఇంటికి ఒకసారి టీకి రమ్మని ఆహ్వానించాను. సరేనన్నాడు. వచ్చే ఆదివారం వస్తాట్ట. చూడాలి ఏమవుతుందో ఆయన అవునంటే నా జన్మ తరించి పోతుంది. నీకు భగవంతునిపైన భక్తి వుందికదూ? నాకోసం ప్రార్థించు. ఉంటాను.

నీ ప్రేయమైన అక్కయ్య  
విశాల

P S - నే ననుకున్నట్లుగానే డాక్టరు మా (వయ్య వొంటరివాడై పోయాడు. అంతా వెళ్ళిపోయారు. కాని మూర్తి మళ్ళీ వస్తాడుట శలవుపెట్టి. వీలైతే సికింద్రా బాద్ రే ట్రాన్స్ ఫర్ చేయించుకుంటాట్ట. శ్యామల కూడా పిల్లలటళ్ళు మూయగానే వస్తానంది

విశాల

8

విజయపురి నార్  
16 వ మార్చి 1961

అక్కయ్యా,

నీ మాటలకు నేను నొచ్చుకోవలెనో లేదో తెలియకుండావున్నది. నీ బాగోగులు

నీవే చూచుకునే సమర్థత నీకు ఉన్నదని నాకు తెలుసు. నీకు నచ్చిన వరుణ్ణి నీ ఇష్టము వచ్చినప్పుడే పెళ్ళిచేసుకో గలవు. నేనిక తొందరపెట్టను.

అప్పుడప్పుడు ఉత్తరములు వ్రాస్తూ వుండుము. అంతేచాలు

ఇట్లు  
నీ చెల్లెలు  
విజయ

9

విజయపురి నార్త్  
10 వ మే 1961

ప్రియమైన అక్కయ్యకు,

దాదాపు రెండునెలల క్రితము నీ కొక ఉత్తరమువ్రాసి వుంటిని. అందులో అప్పుడప్పుడు అక్కడి సంగతులు తెలియజేయవలసినదిగా కోరివుంటిని. కాని నీ దగ్గరనుంచి ఒక్క ఉత్తరమూ రాలేదు. దయచేసి వెంటనే వ్రాయగలవు. నామీద కోపము రాలేదుకదా?

ఇట్లు  
నీ చెల్లాయి  
విజయ

10

హైద్రాబాద్  
14\_5\_61

మెడియర్ విజయా :

నీమీద నాకు కోపమా? ఎంత మాటన్నావ్? అలా ఎన్నటికీ జరగదని

నీకు నమ్మకంలేదా? నువ్వు నా కంటే చిన్నదానివే అయినా బుద్ధిమంతురాలివి. నువ్వు చెప్పేదంతా నా శ్రేయస్సును కోరేనని నాకు తెలీదా: నీ సలహాల్ని నే నెప్పుడూ గౌరవప్రదంగానే చూస్తాను. ఇదిగో, ఇప్పుడే నీ కోర్కెనొకదాన్ని తీర్చేశాను కూడాను. ఏ ఏబో చెప్పకో గలవా? నా వుద్యోగానికి రాజీనామా ఇచ్చేశాను. కారణాలు ఏవైతేనే, నీ అభిలాష అదేకదూ?

మూర్తి రెండునెలల కలవు మీద వచ్చి ఇక్కడే వున్నాడు. శ్యామలకూడా వుంది. వాచ్చేనెల్లో బళ్ళు తెరవగానే వెళ్ళిపోతుందట. అప్పటికి మూర్తి కలవుకూడా అయిపోవచ్చు. ఇంట్లో ఆడ దిక్కు వుండదని ఎలాగైతే మూర్తికి త్వరలో పెళ్ళిచెయ్యాలని ఆరాటపడు తున్నాడు డాక్టరు మావయ్య కాని మూర్తిమాత్రం ఇప్పుడప్పుడే పెళ్ళి చేసికో నంటున్నాట్ట. కాని సికింద్రా బాదుకు బదలీ ప్రయత్నాలు మాత్రం చేస్తూనేవున్నాట్ట. మూర్తిని నువ్వెప్పుడు చూశావో, ఇప్పుడు పూర్తిగా మారి పోయాడుసుమా. అప్పుడే అచ్చంగా పైలట్ - ఆఫీసరులా తయారయ్యాడు. మీసాలుకూడా పెంచాడు. ముందుముందు నిజంగానే పైలట్ అవచ్చట.

బాబుమా రుంచేశావ్? పోనీ, అంత పెద్ద ప్రాజెక్టేకదా, అక్కడ (Kinder-

garten) స్కూలులాంటిదేం లేదా ?  
 వుంటే వెంటనే చేర్పించేయ్యి.  
 ఉంటాను.

నీ ప్రేయమైన ఆక్కయ్య  
 విశాల

11

విజయపురినార్ట్  
 20 వ మే 81

ఆక్కయ్య.

నీ వుత్తరములు ఒకదానికంటే మరొకటి అయోమయముగా ఉంటున్నవి. నాకెటూ పాలు పోవటములేదు. మీ క్రొత్త ఆఫీసరు నీకు అన్నివిధాలా నచ్చినట్టున్నాడుకదా, ఇకనైనను శుభవార్త వినిపించెదవుకదా అని ఆశిస్తూ వుంటే, ఆ ఉద్యోగానికే రాజీనామా ఇచ్చినట్టు వ్రాసినావు. ఆ పని కేవలము నా కోరికపైనే చేసినావంటే నమ్మలేకుండా వున్నాను. ఏదో జరిగి ఉంటుంది. నావద్ద దాస్తున్నావు. నేను పరాయాదాన్నా? ఉన్నది ఉన్నట్లుగా వెంటనే వివరాలు వ్రాయగలవని ప్రార్థన.

ఇట్లు  
 నీ చెల్లాయి  
 విజయ

12

హైద్రాబాద్  
 1.6.81

విజయా :

నీ 20 వ మే వుత్తరం రెండోరోజే చేరింది. కొన్ని కొన్ని కారణాల వల్ల

వెంటనే జవాబు రాయలేక పోయాను.

నా వుద్యోగాన్ని గురించి వివరాలు రాయమన్నావు. ఏంరాయనూ? ఆ ఆఫీసరుపైన నేను ఖైట్టుకున్న ఆశలన్నీ అడియాసలైనాయి. నీకు రాశానో లేదో ఆయన్ని ఒకసారి మనింటికి టీకి ఆహ్వానించాను. రెండు వారాలు రలాయించి మూడోవారం వచ్చాడు. కాని వంటరిగా రాలేదు. వెంట వొక అప్పరలాంటి స్త్రీ కూడా ఉంది. నా మనస్సు చివుక్కుమంది. ఆమెను తన భార్యగా పరిచయం చేసేసరికి నాకు మూర్ఛవచ్చినంతపనైంది ఇంక టిగిలిందే(విటీ? రెండోరోజే రాజీనామా పంపించేశాను. అదంతా ఒక పీడకలగా మరిచిపోదలచాను. మరిచిపోగలిగాను కూడాను. ఇప్పుడు నాకే బాధలేదు.

అయితే చెల్లాయ్ : ఇక నా పెళ్ళి విషయంలో నిన్నూ మీ ఆయన్నూ ఆట్టే విసిగించడలకుకోలేదు. మీరు ఆశిస్తూన్న శుభవార్త అందజేస్తూనే వున్నాను... నాకు పెళ్ళి స్థిరపడిపోయింది...ఆవును విజ్ఞి : నిజమే. ఈసారికిక తిరుగులేదు. అతి త్వరలోనే వివాహం జరిగిపోవచ్చు కూడాను. మూర్తి వొప్పకున్నాడు. శ్యామలకు సమ్మతంగానేవుంది, డాక్టరు మాచయ్య మొదట క్లాస్ మొరాయించినా, తర్వాత సరేనన్నాడు. నాన్నా రిథో చెప్పాను. ఆయన ఎప్పటిలాగే ఏమీ మాట్లాడలేదు. తమ్ముడికి రాసే

స్తున్నాను. మీకూ అభ్యంతరం వుండ  
దనుకుంటాను. పెళ్ళికి వస్తారుకదూ ?

నీ ప్రయమైన  
విశాల

13

విజయపురివార్డ్  
4 వ జూన్ 1961

అక్కయ్యా, అక్కయ్యా.

నేను సంతోషము పట్టలేకుండా  
ఉన్నాను అక్కయ్యా. నీ ఉత్తరములోని  
మూడవ ప్యారా ఇప్పటికీ ఒక పది  
సార్లైనను చదివి ఉంటాను నా కళ్ళని  
నేనే నమ్మలేకుండా ఉన్నాను. నీ ప్రతి  
ఉత్తరములోనూ ఏదో ఒక మెలికపెట్టి  
నన్ను కలవరపెట్టే నీవు ఇంత త్వరలో  
ఈ నిశ్చయానికి వచ్చెదవని నాకు నమ్మ  
కము లేకుండా వుండినది. నా ప్రయమైన  
అక్కయ్యను అమాంతముగా కౌగిలించు  
కొని ముద్దులవరము కురిపించవలెనని  
ఉన్నది. త్వరలోనే ఆ పని చేస్తానులే.  
కాని అక్కయ్యా, ఇదేమి ప్రశ్న? మేము  
పెళ్ళికి వస్తామా అని వ్రాసినావే? రాక?  
అసలు మేము రాకుండా పెళ్ళి ఎట్లా  
జరుగుతుంది? మావారిని శలవుపెట్టెయ్య  
మని చెప్పేసినాను. నేనుకూడా పెట్టె  
సర్దటము మొదలెట్టేసినాను అయినా  
అంత రొందరేమిటి? బహుశా మూర్తి  
భావకు శలవులు అయిపోవచ్చినాయేమో.  
ఇంకొంచెము పొడిగించుకోమనరాదా ?  
కనీసము చదివేసిన రోజుల గడువేనా  
కావద్దా? పెళ్ళంబే మాటలా ?

మాకు అభ్యంతరము ఉంటుందేమో  
నన్న అనుమానము నీకెందుకు కలిగినదీ?  
నీకునచ్చినవరుడు ఎవరై ననూసరే మాకు  
ఇష్టమేనని నేను ఇదివరకే వ్రాయలేదా?  
దీనితో ఇన్నాళ్ళూ స్నేహముగా నున్న  
మనరెండు కుటుంబాలు బంధుత్వములో  
ఏకమైపోవును కదా? ఎటొచ్చి మూర్తి  
భావ నీకంటే పెద్దవాడో చిన్నవాడో  
నాకు తెలియదు. అయినా అదంత ముఖ్య  
మైన విషయము కాదు. మీరుభయలూ  
ఇష్టపడినారు. అంతేచాలు తేదీ నిరయము  
కాగానే వ్రాయగలవు. వెంటనే వచ్చేస్తాను.

ఇట్లు  
నీ విజయ

14

హైద్రాబాద్  
7.6.61

ప్రియమైన విజయకు,

క్షమించాలి చెల్లాయ్ : సమాయానికి  
మిమ్మల్ని పిలిపించుకోలేక పోయాను.  
మొన్న అయదవ తారీకున అకస్మాత్తుగా  
మా పెళ్ళి జరిగిపోయింది. అయితే మీ  
రనుకున్నట్టు మంగళ వాడ్యాలతో, బంధు  
మిత్రుల సమక్షన, పెళ్ళి పందిట్లో జరుగ  
లేదు. అసలు ఆ తతంగమంటే నాకు  
మొదట్నుంచీ ఇష్టంలేదు. అందులో ఈ పెళ్ళి  
అలా వైభవంగా జరుపుకోటం భావ్యంగా  
తోచలేదు. అందుకని రిజిస్ట్రార్ ఆఫీ  
సులో రిజిస్టర్ పెళ్ళి చేసేసుకున్నాం.

ఆ సాయంత్రం మాత్రం కొందరు పరిచయస్తుల్ని అల్పహారానికి ఆహ్వానించాం. అప్పటికైనా మిమ్మల్ని పిలిపించుకునే వ్యవధి లేకపోయింది. అసలు ఆ నాటి ప్రొద్దుటివరకూ నిశ్చయమే కాలేదు. మూర్తి శలవుల extension కోసం దరఖాస్తు పంపించాడు. వస్తుందనే ధీమాతో వున్నాం. కాని ఆ రోజు ప్రొద్దున్నే తెలిగ్రాం వచ్చింది శలవు reject చేస్తూ. ఇక గత్యంతరం లేక ఆ రెండోరోజే వెళ్ళిపోతానన్నాడు. బళ్లు తెరుస్తారు, తానూ వెళ్తానంటూ శ్యామల కూడా గోలపెట్టింది. ఇద్దరు పిల్లలు వుండగానే ఈ పనిజరిగిపోవాలని పట్టుపట్టాడు డాక్టరు మావయ్య. దాంతో వెంటనే వెళ్ళి రిజిస్ట్రీ పెళ్ళి చేసేసుకున్నాం. రెండోరోజు, అంటే నిన్న సాయంత్రమే మూర్తి, శ్యామలా ఇద్దరూ వెళ్ళిపోయారు. ఇవ్వొక్క తీరిగ్గా నీకు వుత్తరం రాద్దామని కూచున్నాను. ఇంతలోకి నీ వుత్తరంకూడా అందింది.

మీకు ఆభ్యంతరం వుండదని నాకు తెలుసు, సంతోషం. కాని అదేవిటి? మూర్తి ప్రాయానికి నాదానికి పోల్చావే? కొంపదీసి నేను మూర్తిని పెళ్ళిచేసికోబోతున్నా ననుకున్నావా? రామ రామ. అయితే నా వుత్తరంలో నేను స్పష్టంగా రాయనేలేదా? ఎంత పొరపాటు..... విజయా! నేను వెళ్ళిచేసుకుంది మూర్తిని కాదు, వాళ్ళనాన్న డాక్టరు మావయ్యని.

చూడు విజీ! నిజంగా, నే నీవిషయం నా క్రిందటి వుత్తరంలో స్పష్టంగా రాయకపోతే అది పొరపాటే అందుకని నీకీ news షాక్ తగిలించొచ్చు. కాని కాస్త నిమ్మకంగా ఆలోచిస్తే నువ్వనాతో ఏకీభవిస్తావని నాకు నమ్మకంగావుంది. ఈ రెండు నెలల్లోనూ మావయ్యను చూస్తుంటే నాకు ఆదోలావుంటోంది. నాన్నా ఇలాగే తయారవుతాడేమోన్న భయం నన్నుపట్టుకుంది అటు మావయ్యనీ ఇటు నాన్నగారినీ కూస్యంలోకి జారి పోసేకండా కాపాడే బాధ్యత నామీదే వున్నట్టుగా తోచింది. అందుకు ఇదొక్కటే మార్గం కనిపించింది. అవలంబించాను.

అయినా నేను పొరపాటే చేశానని మీరు భావిస్తే, నువ్వు సుహృదయురాలవి, నన్ను ఊమించు. వీలుంటే మీ ఆయన్నికూడా నన్ను ఊమించమని నా తరపున ప్రార్థించు.

నీ ప్రിയమైన  
విశాల

15

విజయపురి నార్ట్  
12 వ జూన్ 1961

విశాల,

నీ జాలిగుండెకు జోహారులు! కాని నీ ఈ త్యాగానికి మేము ఎంత మాత్రము హర్షించలేము.

ఇట్లు  
విజయ ★